

Bog in spolnost

Ali šesta in deveta božja zapoved

Prijatelji Njegove nove Besede predstavljajo esej, ki temelji na besedilih Novega razodetja.

Izdano v samozaložbi 2025
www.novorazodetje.si

Bog in spolnost

Šesta božja zapoved:
Ne nečistuj!

Deveta božja zapoved:
Ne želi svojega bližnjega žene!

Vsebina

Uvod	5
Zakonodaja	8
Zakaj je bil zakon sprejet	9
Posledice	11
Prezgodnje razdejanje mesa	12
Najbolj sramotno kurbanje	15
Jezusov govor o pravilnem razmnoževanju	16
Poligamija in več spolnih partnerjev	29
Kaj smo se naučili	31
Dodatek: Onkraj praga	32
Okrajšave uporabljene v tem eseju	37
Opombe	38

Naslednji esej temelji na informacijah, ki jih vsebujejo besedila tako imenovanega Novega razodetja.

Za več podrobnosti obiščite spletno stran www.novorazodetje.si

Uvod

Na začetku moramo povedati, da je tema spolnosti zelo obsežna. Količina gradiva v Novem razodetju, ki se je dotika, je naravnost neverjetna. Če pa pomislimo, da je to eno največjih, če ne celo največje vprašanje človeštva, to ni nič čudnega.

Soočimo se s tem: Bog je želel, da bi se človeštvo množilo in se tako razmnoževalo na naraven način. Ker se je odločil ustvariti dva različna spola – moškega in žensko, se je odločil, da bo človeštvo "programiral" tako, da bo razmnoževanje potekalo s spolnim odnosom. Da bi to delovalo, je moral poskrbeti, da je privlačno za oba spola. Tako sta bili želja in privlačnost ustvarjeni prav zato - in da bi razmnoževanje delovalo, je bila potrebna zabavna, prijetna stran.

Hkrati je Bog vedel, da bo Satan uporabil ta močna orodja, da bi človeštvo preusmeril v greh, namreč da bi človeštvo delno pozabilo na ljubezen in močno nagonsko potrebo uporabilo le za užitek.

To Satanovo delovanje opazimo že pri Adamu in njegovi družini, kot je opisano v naslednjem 13. poglavju Božjega gospodarjenja. Adam je odkril vinsko trto in on in njegova družina, razen Abela, so pripravili vino. Ko so se napili tega sladkega zapeljivega napoja, so hudo nečistovali, vsevprek in samo iz užitka.

Božje gospodarjenje 1

2 In zdaj glej dalje, kaj se je zgodilo! Adam je odšel, da bi prepotoval pokrajino, in občudoval njeno lepoto na Gospodov dan, ki mu ga je v njegovem srcu že zapovedala večna Ljubezen, in potem še večkrat angel, kot dan počitka v spomin na velika dejanja usmiljene Ljubezni in spoštljivo premišljevanje neizmerne svetosti Boga, dobrega Očeta in nadvse všeč mu je bil svet, tako da je v svojih mislih povsem pozabil na Boga.

3 In prišel je na obalo velike reke, ki se je imenovala Eheura ali Spomni se časa Jehove! – kajti to (ime) je klical močno šumeči tok –, toda Adam, zatopljen v posvetne misli, tega ni opazil in tudi ni razumel smisla govora šumečih valov reke.

4 In ko je tako hodil vzdolž obale, se je z levo nogo naenkrat zapletel v rastlino, ki se je razpredala po zemlji in se končno ovijala okrog velikega drevesa; in padel je na trdo zemljo in občutil veliko bolečino

na svojem telesu, in to je bil zanj nov občutek; razjezil se je nad rastlino, jo besno pogledal in vprašal, ali ne pozna svojega gospodarja. 5 In rastlina je odgovorila: "Ne, ne poznam te!"

6 Tedaj si je Adam rastlino natančneje ogledal in je ni prepoznal. Znova jo je vprašal: "Kako se imenuješ in za kaj te lahko uporabim?"

7 In glej, veter je zavel skozi listje, in šumenje mu je postalo razumljivo, in glasilo se je: "Oberi jagode z mojih vej in iztisni sok iz njih ter ga pij, in razkrila se ti bosta moje ime in moja uporabnost!"

8 In glej, Adam je v slepoti svojih posvetnih misli storil, kar mu je svetovala ovijalka; pozabil je na Gospodov dan in vzel nekaj jagod ter jih poskusil; bile so zelo sladke; razveselil se je tega novega odkritja in se ježil na angela, da mu ni pokazal tudi te tako okusne rastline.

9 In nabral je veliko jagod in jih prinesel domov ravno ko je sonce zahajalo.

10 In Eva, ki jo je spremljal Kajn, mu je prišla naproti; edino onadva sta bila v skrbeh za Adama, ker nista vedela, kam je odšel – vsi ostali so namreč dobro vedeli in na Gospodov dan jih ni skrbelo za Adama, njihovega telesnega očeta, ker so bili otroci blagoslova in so na ta dan mislili Nanj in Njegovo večno Ljubezen – in odvzela sta mu velik del njegovega bremena. Pripovedoval jima je o tem novem odkritju; in Eva je bila tega zelo vesela in je s Kajnovo pomočjo naredila z jagodami, kakor je rekel Adam.

11 Tedaj je Adam vzel iztisnjeni sok in rekel: "Raziščimo njegovo ime in kako ga uporabiti!"

12 In glej, tedaj se je močno napil soka in ga potem dal poskusiti Evi in Kajnu in končno vsem razen Abelu; ta se še ni vrnil, ker je gorel še ogenj na oltarju, ki ga je postavil, da bi daroval Jehovovi svetosti in Ljubezni, kar je bilo Gospodu všeč.

13 In upijanili so se Adam in Eva in vsi, ki so poskusili sok; in v pijanosti so se vneli Adam in Eva in vsi iz Adama in Eve rojeni v divjem mese-nem poželenju in so z Adamom in Evo vred nečistovali in se skurbali (Unzucht und Hurerei op. prev.), medtem ko je Abel molil pri Jehovovem oltarju. BG1 13,2-13

In prav to je bistvo Božjih zapovedi in navodil.

Janezov veliki evangelij 4

Ljubezen mesa: "To je bolj ali manj glavno zlo vsega človeštva. Iz tega poželenja izvirajo skoraj vse telesne bolezni, vsekakor pa vse bolezni duše. Človek se lažje odreče kateremu koli drugemu grehu kot pa temu; drugi grehi imajo namreč le zunanje spodbude, medtem ko ima ta greh spodbudo v človeku in grešnem mesu. Zato odvrnite svoje oči od mamljivih nevarnosti mesa, dokler ne postanete gospodarji nad svojim telesom."

JVE4 80,2

Tudi če smo slepi, nam je ta tema vse prej kot neznana. V šoli smo jo kot mladostniki imenovali "predmet številka ena".

Danes vsi brodim kot v do kolen segajočem močvirju seksa, če si to želimo ali ne. Seks se širi z vsakega panoja, vsakega medija in večine reklam, ki uporabljajo slike. Seks se prodaja. In prodaja se, ker smo mu že od zgodnjega začetka izpostavljeni in se z njim – še posebej moška populacija – nenehno soočamo in vzbujamo.

Zakonodja

Med desetimi zapovedmi sta dve, ki se dotikata te teme.

- Ne nečistuj
- Ne želi žene svojega bližnjega.

Toda to je le za začetek. V Stari zavezi si poglejte v 3Mz 18 in 20 (op.1), kjer boste našli množico prepovedi "ne" na področju spolnosti. Večina od tega danes ne pride v poštev – z nekaterimi izjemami, kot so tiste v Franciji, Belgiji ali Avstriji (incest in/ali zloraba otrok). Upajmo, da to ni vrh ledene gore.

Če današnja družba še vedno ne sprejema spolnih odnosov med otroki in njihovimi starši, strici/tetami in svaki ter spolnih odnosov z živalmi, pa družba in zakonodajalci vse bolj sprejemajo istospolne odnose – glej 3Mz 20,13–16 (op.2). Posledica tega je, da mora družba finančno pomagati ljudem (npr. z javnim zdravstvenim in pokojninskim zavarovanjem), ki so pred Bogom gnusoba.

Junija 2008 smo izvedeli, da se lahko razvpiti kalifornijski in nizozemski geji zdaj zakonito "poročajo" in vzgajajo otroke (kar je bizarno, medtem ko se 50 % tradicionalnih zakonov razveže). Ljudje niti ne skomignejo z rameni ob vsakoletnih paradah "gejevskega ponosa", ki se odvijajo povsod. Veste, kaj se je zgodilo s Sodomo in Gomoro. Glej 1Mz 18,16–33 in 19,1–29 (op.3). No, domnevamo, da se bo kmalu zgodila velika ponovitev.

V pogovoru s cerkvenimi ljudmi in teologi ali pri brskanju po internetu boste našli najrazličnejše komentarje in razlage. Vendar ti zajemajo le posledice za nas tukaj na Zemlji. Razen tega, da so ti prestopki za Boga grozljivi, pa nikjer ni naveden temeljni razlog, zakaj Bog zapoveduje čistost in sviri pred prešuštvom ter grehi, omenjenimi v Mojzesovih knjigah. Glej 3Mz 18 in 20 (op.1).

Zakaj je bil zakon dan

Tu je treba razumeti osnove stvarjenja. Novo razodetje potrjuje, da smo ljudje sestavljeni iz telesa, duše in duha.

Trije dnevi v templju

"Pri človeku je duša duhovni izdelek iz snovi, ker v snovi samo počiva obsojena duhovnost v dosego odrešitve, čisti duh pa ni bil nikoli obsojen in vsakemu človeku je Bog dodelil duha, ki pri nastajajočem človeku za vse poskrbi, stori in vodi, vendar se s samo dušo šele takrat združi v eno, ko le-ta preide po lastni volji popolnoma v spoznan Božji red in je postala s tem dokončno popolnoma čisto duhovna."

TDT 21,19

Telo umre. Duša in duh še naprej živita večno. Ko telo umre, duša in duh zapustita telo.

Duh nima težav z ločitvijo od telesa. Vendar pa ima duša lahko težave pri zapuščanju telesa. Ali je to za dušo težko ali lahko, je odvisno od tega, kako je oseba živela svoje življenje.

Tu nastopi materializem. Poglejmo dve skrajnosti: Če je oseba živela v skladu z Božjimi zapovedmi, živela razumno ljubezensko življenje, odkrila, da življenje ni le kratko bivanje na Zemlji, se oddaljila od materialnih dobrot in užitkov ter ugotovila, da mora biti prava ljubezen temelj vseh dejanj, je zanjo ločitev (smrt) lahka in brez strahu. Duša bo brez težav zapustila telo.

Na drugem koncu spektra imamo čisto materialistično osebo. Ta človek nikoli ni niti pomislil na življenje, Boga, smrt ali na to, zakaj je tukaj, ljubi vse, kar se da kupiti z denarjem, živi aktivno spolno življenje s čim več partnerji in se posmehuje vsakršni misli na posmrtno življenje. Njegova duša je globoko zakopana v meso in je tako šibka, da lahko smrtni boj umirajoče osebe traja več dni. Za ponazoritev si oglejte spodnje poglavje "Gizdalin" (glej stran 31).

Zakaj je ta duša šibka? Vemo, da je prava količina zdrave krvi osnova za moč telesa. Novo razodetje nam pravi, da je kri duše njen "živiljski eter". Če oseba vlaga le v ljubezen do materialnih stvari in izvaja aktivno "ljubezensko življenje" – takšno, v katerem gre prej za seks brez ljubezni – se kri duše izčrpa do te mere, da je duša praktično mrtva.

V tem smislu lahko rečemo, da seks ubija.

Ker Bog želi, da bi vsi ljudje izkoristili življenje na Zemlji za pripravo na posmrtno življenje v nebesih, je dal ta pravila. Če se ne spoštujejo, se bo morala duša v onstranstvu dolgo dolgo izobraževati, pri čemer bo zelo trpela. Ne pozabite, da naša duša živi večno. Edino vprašanje je, kako.

Posledice

Posledice prestopka ne učinkujejo le po smrti.

Tu so tudi tiste "dobrote", kot so:

- venerične bolezni,
- duševne bolezni,
- rojstne in možganske okvare potomcev in podobno.

Dejansko Bog pravi, da vse zdravstvene težave temeljijo na kršenju teh zakonov.

Nasprotno pa naj bi opazovanje in zadržanost v skladu z Gospodovim Novim razodetjem koristila močnemu zdravju in celo jasnovidnosti.

Razumete sliko. Ozrite se okoli sebe in videli boste, v kolikšni meri so ljudje skrenili s poti, ki jo priporoča Bog.

Prezgodnje razdejanje mesa

Janezov veliki evangelij

4 Obvarujte otroke pred prvim padcem in ohranite njihovo sramežljivost, tako bodo potem kot odrasli lahko obvladovali svoje meso in ne bodo zlahka padli; toda le ena neprevidnost, in hudi meseni duh se bo polastil mesa! Nobenega hudiča pa ni težje izgnati iz človeka kot ravno mesenega hudiča; tega je mogoče spraviti iz človeka le z dolgotrajnim postom in molitvami.

5 Zato se varujte, da ne bi pohujšali malih ali jih s pretiranim lišpanjem in izzivalnimi oblačili vzburljali in meseno razvnamali! Gorje tistemu, ki bi se tako pregrešil nad naravo malih! Resnično, zanj bi bilo veliko boljše, ko bi se ne bil nikoli rodil!

6 Grešnike nad sveto naravo mladine bom Jaz sam kaznoval z vso močjo Svoje jeze! Ko je meso enkrat poškodovano zaradi spolne izprijenosti, duša nima več trdne podlage in njeno izpopolnjevanje slabo napreduje.

7 Kakšno delo je za slabotno dušo, da spet ozdravi poškodovano meso in ga zaceli brez brazgotin! Kakšen strah pogosto prestaja, ko opazi poškodovanost in slabost svojega mesa, svoje zemeljske hiše! Kdo je kriv za to? Slab nadzor otrok in mnoga pohujšanja, ki so jim izpostavljeni otročiči!

8 Posebno v mestih pa je zmeraj več npravne pokvarjenosti kakor na deželi; zato nekoč kot Moji učenci opozorite ljudi na to in jim pokažite številne hude posledice, ki nastanejo zaradi prezgodnje spolnosti, tedaj se bodo mnogi obrnili in bodo lahko prišle na dan zdrave duše, v katerih bo lažje prebuditi duha kakor zdaj pri tako številnih.

9 Poglejte vse slepe, gluhe, pohabljene, gobave, hrome; pogledajte dalje vse najrazličnejše betežne in z vsakovrstnimi tegobami obremenjene otroke in odrasle ljudi! Vse to so posledice prezgodnje spolnosti!

10 Mož naj se pred svojim štiriindvajsetim letom ne dotakne device — vi veste, kako in kje je treba predvsem razumeti —, in devica naj šteje vsaj celih osemnajst ali najmanj polnih sedemnajst let; pred tem časom je le prisilno zrela in naj moža ne spozna! Kajti pred tem časom je tu in tam katera le prisilno zrela; če se je prezgodaj dotakne pohotni mož, je njeno meso že poškodovano in njena duša slabotna in strastna.

11 Težko je ozdraviti pokvarjeno meso moškega, toda še veliko težje

meso device, če je predčasno spolno občevala! Kajti, prvič, bo le težko rodila povsem zdrave otroke in, drugič, bo iz tedna v teden pohotnejša in bo nazadnje postala celo vlačuga, ki je najbednejša sramota človeškega rodu, ne toliko sama zase, kakor za tiste, katerih izprijenost jo je naredila takšno.

12 Gorje pa tistemu, ki revščino device izrabi in z njo spolno občuje! Resnično, tudi za takšnega bi bilo boljše, da se ne bi nikoli rodil! Kdor pa spolno občuje z že pokvarjeno vlačugo, namesto da bi jo s pravičnimi sredstvi odvrnil od pogubne poti in ji pomagal na pravo pot, bo moral nekoč pred Menoj prestati večkratno najstrožjo sodbo; kdor udari zdravega človeka, se ni tako hudo pregrešil kot nekdo, ki pretepa pohabljenega.

13 Kdor je spolno občeval s povsem zrelo in zdravo devico, je sicer tudi grešil; toda ker s tem povzročeno zlo nima posebno škodljivih posledic, zlasti če sta oba povsem zdrava, bo zaradi tega deležen le blažje sodbe. Kdor pa zgolj že iz stare pohote to stori še tako zreli devici tako, kakor da bi bil to storil vlačugi, brez spočetja živega sadu v telesu device, bo moral prestati dvojno sodbo; če pa to počne z vlačugo, naj bo tudi deležen desetkratne sodbe!

14 Kajti vlačuga je v svojem mesu in v svoji duši povsem razrvana in zlomljena devica. Kdor ji pomaga iz te njene velike stiske iz poštenega in Meni zvestega srca, ta bo nekoč velik v Mojem kraljestvu. Kdor spolno občuje z vlačugo za umazan denar in jo naredi še slabšo kot je bila prej, bo nekoč poplačan s plačilom, s katerim bo vsak hudoben ubijalec poplačan v peklu, ki je pripravljen vsem hudičem in njihovim pomagačem.

15 Gorje deželi, gorje mestu, kjer se ukvarja s prostitucijo, in gorje zemlji, če se bo to zlo preveč razširilo po njej! Takšnim deželam in mestom bom za vladarje postavil tirane in ti bodo morali ljudem nalagati neznosna bremena, da bo vse meso stradalo in bo opustilo najbolj grešno početje, ki ga lahko človek zagreši nad svojim ubogim sočlovekom!

16 Vlačuga pa naj izgubi vso čast in spoštovanje celo pri tistih, ki so jo zlorabljali za gnusen denar, njeno meso pa naj bo povrh še okuženo z najrazličnejšimi neozdravljivimi ali vsaj težko ozdravljivimi boleznimi. Če pa se katera temeljito poboljša, se bom spet nanjo milostno ozrl!

17 Če pa kakšen pohotnež poseže po drugih sredstvih, da bi zadovoljil

svoj spolni nagon zunaj posode, ki sem jo Jaz postavil v ženino telo, bo ta težko kdaj ugledal Moje obličje! Mojzes je za to sicer zapovedal kamenjanje, ki ga Jaz ne odpravljam docela zaradi tega, ker je trda kazen za takšne že povsem hudiču zapadle zločine in zločince, ampak vam dajem le očetovski nasvet, da takšne grešnike odstranite iz skupnosti, jih najprej izpostavite veliki stiski v izgnanstvu in šele, ko pridejo skoraj goli do meja domače dežele, jih spet sprejmite, jih potem spravite v umobolnico in ne pustite, da jo zapustijo prej, dokler se takšni ljudje popolnoma ne poboljšajo. Ko se po večkratnih preizkušnjah že dalj časa dokaže, da so se povsem poboljšali, se lahko spet vrnejo v družbo; če pa pokažejo še vsaj najmanjše sledi čutne skušnjave, naj raje ostanejo vse življenje zaprti, saj je to veliko boljše in bolj zdravilno, kot da bi okužili nepokvarjene ljudi.

JVE4 80,4–17

Najbolj sramotno kurbanje

Janezov veliki evangelij

Najbolj razuzdano nečistovanje pa je skrunjenje dečkov in oskrumba drugih udov in delov ženskega telesa, razen tistih, ki jih je Bog za to določil, ali celo skrunjenje živali; takšne skrunilce je treba za vedno popolnoma iztrebiti iz vsake človeške družbe. JVE3 68,9

Jezusov govor o pravilnem razmnoževanju

Janezov veliki evangelij

66. Gospodov govor o redu v spolnosti

1 (Gospod): »Glej, človekovo spočetje je občutljiva zadeva! Da spočneta pravi in zdrav sad, morata dva zrela človeka, namreč moški in ženska, imeti med seboj sorodni duši. Brez te sorodnosti bosta težko ali pa pogosto sploh ne z znanim dejanjem oploditve prišla do sadu.

2 Če sta torej moški in ženska v svojih srcih in dušah sorodne narave, potem se naj tudi poročita in se po redu, kot ga zlahka najdemo v naravi, dejanja oploditve poslužita samo za to, da prideta do živega sadu po svoji podobi; večkratno dejanje kot je za to ravno potrebno, je zoper Božji in naravni red in zato zlo in greh, ki ni veliko boljši kot nemi greh v Sodomi in Gomori!

3 Če ima moški veliko semena, no, naj ga položi v drugo polje, po dobri navadi starih očakov in patriarhov, in ne bo grešil. Če pa samo skrivaj odhaja, da bi s kupljivimi vlačugami potešil svoj nagon in se s tem zabaval brez spočetja sadu, tedaj stori s tem prav gotovo hud sodomski greh zoper Božji in naravni red!

4 Samo mlad, prepotenten mož, če je od čarov kakšnega dekleta tako prevzet, da komaj še obvlada svoje čute, lahko z dekletom spolno občuje s spočetjem ali brez spočetja; toda po dejanju ji mora vestno plačati, kar je zapovedal Mojzes. In če je iz takšnega zasilnega spočetja nastal sad, tedaj mora dekletu dati deset do stokratno od tistega, kar bi ji bil po Mojzesu dolžan, če iz dejanja ne bi nastal sad; kajti dekle daruje takšnemu človeku veliko žrtev na življenje in smrt! Če lahko moški potem takšno dekle oženi, naj tega ne opusti; kot rečeno, ona mu je darovala veliko žrtev in ga rešila omamnega bremena.

5 Toda v prihodnje naj si prepotenten mož takoj vzame zakonito ženo in v skrajnem primeru v pravem soglasju z zakonito ženo tudi priležnico, da iz tega ne nastane prepir; če pa lahko takšen mož obvlada samega sebe, bo zaradi tega v kratkem lažje kot drugi deležen višje duhovne milosti notranjega življenja.

6 Kako pa si je treba vzeti zakonito ženo, je po redu iz nebes že bilo določeno po Mojzesu in odslej naj do konca sveta ostane pri tem.

7 Iz pravkar povedanega pa boš zlahka uvidel, kaj je nečistost, in zakaj

jo je Mojzes prepovedal kot težki greh; kajti od Boga je človeku vse zapovedano po Božjem redu. Kdor ostane v tem redu, bo tudi žel sadove blagoslova od zgoraj; kdor pa ravna proti temu redu, bo žel sadove prekletstva.

8 Če pa prepotenten mož pri vsej svoji stiski vendarle ne more dospeti do naravne potešitve svojega ognja, ki ga muči, tedaj svetujem kopanje v mrzli vodi in res gorečo molitev za olajšanje, tako bo te muke prej rešen; vsak drug način potešitve pa je zlo in spet rodi zlo, zlo pa je greh in spet rodi greh.

9 Obenem pa je treba vsem staršem položiti na srce, naj svojih odraslih otrok ne izpostavljajo dražljivim nevarnostim! Kajti vnetljiva snov se zlahka vname; ko pa plameni od vseh strani švigajo visoko kvišku, tedaj hitro gašenje ni več mogoče in brez žrtve ne ugasne noben plamen! Ko je pogašen, se pa hitro pokaže škoda, ki jo je povzročil.

10 Zato naj bodo posebno dekleta skrbno oblečena, nikoli pa dražljivo napravljena, in mladeniči naj se ne vdajajo brezdelju; kajti brezdelje je vedno vir vseh pregreh in grehov.

11 Kdor pa si je že vzel zakonito ženo, je nanjo vezan do smrti, in Mojzesovo ločilno pismo pred Božjim redom ne odpravlja prešuštva, če bi takšen mož potem oženil kakšno drugo; če pa se omoži ločena žena, tudi ona prelomi zakon. Skratka, kdor se po ločitvi poroči, je prešuštnik; kdor pa se ne poroči, tudi prešuštnik ni.

12 Duhovno pa prešuštvuje tudi tisti, ki žensko, ki je že poročena, pogleda in v svojem srcu pomisli, kako bi jo preslepil in zapeljal v prešuštvo, tudi če dejanja ne izvrši.

13 Če pa vidiš čare žene svojega bližnjega in se jim pustiš obnoret, si prešuštvoval; kajti s tem si ženo svojega bližnjega naredil za vlačugo in z njo nečistoval. In to je velik in hud greh pred Bogom in pred ljudmi, tudi tedaj, če si s tujo ženo spočel sad. Seveda pa je zlo še večje tedaj, če si z ženo svojega bližnjega nečistoval samo zaradi slepe in neme pohotnosti. Takšni grešniki bodo težko deležni nebeškega kraljestva.«

67. Izjeme glede spolnosti

1 (Gospod): »Če pa žena tvojega bližnjega na primer ne more spočeti sadu od svojega zakonitega moža, ima pa veliko hrepenenje po obujenju sadu v sebi in te poželi, tedaj povej to njenemu možu! Če dovoli, lahko takšni želji ustrežeš brez greha. Če žena zanosi in po

pretečenem času spet poželi isto, in njen mož dovoli, lahko ženi spet izkažeš prijaznost, če si samski. Če pa si sam mož rodovitne žene, tedaj svoji ženi ne smeš odtegniti svoje moči; kajti zato vam je Mojzes tudi dovolil poleg zakonite žene, posebej, če bi bila žena nerodovitna, imeti eno ali tudi več priležnic, toda vedno s privolitvijo zakonite žene. Če pa bi postala ta zaradi tega zelo žalostna, tedaj bi bil čas priležnice odpustiti, tako kot je tudi Abraham odpustil Hagaro, ki si jo je vzel zaradi dolge nerodovitnosti svoje žene Sare.

2 Če pa bi prišla žena, ki je pobegla svojemu zakonitemu možu, v tujo deželo k nekomu kot samska in bi zamolčala, da je že poročena, tedaj ta, ki bi jo vzel za ženo, ne bi imel greha, tudi tedaj ne, če bi pozneje izvedel, da je že bila žena nekomu drugemu, ga je pa zaradi njegove strogosti in nerodovitnosti skrivaj zapustila; saj tedaj, ko je tujko vzel za ženo, še vendar ni vedel, da je že bila žena drugemu možu, in ko je šele pozneje to izvedel, je že bila njegova žena, od katere se, razen zaradi smrti, ne more več ločiti, ne da bi prešuštoval.

3 Toda ob takšnih priložnostih so se dogajale že zelo strašne stvari. Novi soprog, če je bil pod Mojzesovo postavo, se je skušal potem, ko mu je tuja žena postala nadležna, le-te rešiti tako, da je skrivaj šel k njenemu prvemu možu in mu izdal nezvesto in prešušno ženo. Posledica je bila, da so takšno ženo potem kamnali in oba moža sta se lahko znova zakonito poročila. To pa vnaprej vsekakor ne sme več tako biti!

4 In povem vam: Zato naj samski moški ne poroči tujke, dokler ni natančno poizvedel o vseh njenih prejšnjih razmerah! Če ni ničesar izvedel, in čuti veliko simpatijo do tuje žene, jo lahko kljub temu vzame za ženo; in če šele pozneje slučajno izve za ženin prejšnji stan, tedaj naj ne bo izdajalec svoje žene, temveč naj jo obdrži v dobri veri kot jo je vzel. Žena pa se z veliko zvestobo svojemu novemu možu lahko očisti svojega prejšnjega greha; kajti Bog ni krivičen sodnik in zna najnatančneje pretehtati in upoštevati slabosti človeškega mesa. Ubijalec svoje žene pa je slabši od prešušne žene!

5 Kaj pa, če bi bila kje dva sosed, od katerih eden v svoji ženi ne more obuditi sadu, ker je v svoji mladosti pod slabim nadzorom preveč oslabil svojo oploditveno zmožnost, medtem ko ima drugi sosed, sodeč po njegovih številnih otrocih, močno oploditveno zmožnost, ker je povsod in vedno živel v pravem redu in je bil v svoji mladosti dobro

vzgojen; in nerodovitni sosed bi šel k rodovitnemu in ga prosil, naj s svojo obilno zmožnostjo namesto njega v njegovi ženi obudi sad, in bi rodovitni sosed to storil iz resnične ljubezni do svojega sicer dobrega in zvestega soseda, pri tem pa ne bi niti od daleč pomislil na nečistovanje s sosedovo ženo, kar bi bilo zelo grešno? Glejte, to bi ne bil greh in še manj prešuštvo, temveč bi bilo to dejanje ob vsestranskem tihem soglasju celo pohvalna tajna ljubezenska usluga; tajna zaradi tega, ker razen omenjenih oseb ne bi smel nihče ničesar zvedeti zaradi časti nerodovitnega soseda in da se zaradi tega ne bi nihče jezil.«

68. O grešnem spolnem občevanju

1 (Gospod): »Če pa samski ali že poročen mož nečistuje z pohotno ženo svojega soseda brez njegovega vedenja, tedaj je to sramotno prešuštvo. Takšna žena je potem prava vlačuga in možje, ki z njo nečistujejo, so pravi prešuštniki, ki kot takšni nikoli ne bodo prišli v nebeško kraljestvo, ker je takšno sramotno nečistovanje v njihovi duši uničilo ves dober čut in ubilo vse duhovno.

2 Takšno nečistovanje pa zaradi tega tudi ni nič boljše od pravega prešuštva, pogosto celo veliko slabše. Kajti pri prešuštvovanju so lahko v ozadju takšne okoliščine, ki zločinskost tega greha zelo omilijo in zaslužijo, da jih sodnik zelo upošteva; toda pri nečistovanju nikoli ne more biti nobenih olajševalnih okoliščin; kajti tu povsem brezobzirno deluje smrdeča pohotnost in pri sodbi tudi ne zasluži nobene obzirnosti.

3 Žena, ki se pusti zlahka zapeljati v to, brez kakšne dokazljive stiske, je slaba in ne zasluži niti najmanjše obzirnosti; kajti slabost tu ničesar ne opravičuje, ker lahko vsaka žena s pravim zaupanjem v Boga dobi zadostno moč. Še slabša pa je žena, ki moške sama vabi v svoje hotniške mreže, da bi z njimi v odsotnosti svojega moža nečistovala!

4 Toda prav tako zločinsko sramotno ravna mož samskega stanu, in še huje, če je poročen, če vlači k sebi ženske, z njimi nečistuje na skrivnem in jim ob koncu nečistovanja plača; kajti takšen mož, prvič, zapelje žene k sramotni nezvestobi in jih, drugič, naredi skoraj povsem nerodovitne, in tako podobno divjemu viharju opustoši polje, v katero ne more biti seme nikoli več koristno položeno.

5 V isto kategorijo moramo postaviti tudi samskega ali poročenega, če povabi k sebi samska dekleta, da bi potem za kakršno koli plačilo z

njimi nečistoval; in vsako kupljivo dekle je prav tako vlačuga kot kakšna poročena žena, ki se prodaja za denar ali druga darila.

6 Dekleta naj le bodo pridna in delavna, tako jim ne bo nikoli treba reči, da jih je v to prisililo pomanjkanje; zakaj pridno in delovno dekle ima rad vsak pošten mož in ne bo dopustil, da bi trpela pomanjkanje. Če pa je delodajalec skopuški in strog človek, no, tedaj je pač treba pustiti njega in njegovo službo in poiskati drugega; za pridno in delovno dekle sploh ne bo težko najti dobre službe, kjer gotovo ne bo trpela nobenega pomanjkanja!

7 Najslabše pa bo nekoč s tistimi, ki se vneto trudijo, da bi takšna pridna dekleta ali celo nezrele deklice z različnimi darili zapeljali v nečistovanje. Resnično, takšni možje, samski ali poročeni, so podobni krvoločnim volkovom v ovčjih kožuhih in bodo tudi deležni njihovega plačila!

8 Kdor pa se dekleta ali deklice ali žene s silo polasti, naj bo obsojen že tu! Sila je lahko kakršna koli, ali je to moč rok ali zapeljevanje z zelo dragocenimi darili, to zločina prav nič ne spremeni. Tudi moč govora ali uporaba magičnih omamnih sredstev, zaradi katerih bi se ženski del navidez prostovoljno prepustil pohotni volji moškega, niti za las ne omili zadeve, tudi tedaj ne, če bi bil v nečistovanju resnično spočet sad; kajti takšno spočetje se je zgodilo proti volji obeh delov in zato prav nič ne pripomore k omilitvi zločina

9 Najsramotonejše nečistovanje pa je skrunjenje dečkov in oskrumba drugih udov in delov ženskega telesa, razen tistih ki jih je Bog za to določil, ali celo skrunjenje živali; takšne skrunilce je treba za vedno popolnoma iztrebiti iz vsake človeške družbe.

10 Toda pri vseh sodbah o takšnih zločinih je vendarle treba zmeraj gledati na to, na kakšni stopnji duševnega razvoja je bil nečistnik ali nečistnica; prav tako je treba upoštevati, ali ni bil tak pohoten človek morda obseden od kakšnega hudega duha, ki ga priganja v takšno nečistovanje. V prvem primeru naj občestvo poskrbi za to, da pride takšen slaboumen človek v dobro popravno ustanovo, v kateri ga bodo kot pokvarjenega otroka disciplinirali tako dolgo, dokler ne bo postal drug človek; Ko človek premaga živalsko naravo svojega mesa in se njegov razum razjasni, bo začel živeti bolj čisto in ne bo zlahka padel nazaj v svojo staro živalsko naravo. V (drugem) primeru obsedenosti, je treba takšnega nečistnika tudi spraviti za zapahe; kajti takšne ljudi je

treba zaradi velikega pohujšanja pri priči odstraniti iz svobodne človeške družbe.

11 Ko so enkrat v trdni ječi, naj jih ozdravijo s postom in z molitvijo v Mojem imenu. Ko pa so ozdravljeni in se pokaže, da so se rešili svoje nečiste obsedenosti, tedaj jim je treba vrniti popolno svobodo.«

69. Poboljševalni ukrepi zoper spolne razuzdance

1 Reče Cirenij: »Gospod, ali morda v drugem primeru tam, kjer še ne bi bilo kakšnega duhovno tako močnega človeka, da bi se oblasti njegove besede in moči njegove volje uklonili takšni hudobni duhovi, ki zaslužnjujejo meso nekega človeka, ne bi mogli uporabiti tudi naravnih sredstev, vsaj toliko, da bi mogel potem kakšen duhovno še ne tako močan človek z oblastjo svoje besede in močjo svoje volje takšnega človeka odrešiti njegovega zla?«

2 Rečem Jaz: »Prvo naravno sredstvo je post. Takšnemu človeku je treba dati samo enkrat dnevno približno pol funta rženega kruha in samo vrč vode, vmes pa sme vsak drugi dan dobiti malo aloinega soka, glede na naravo obsedenca pomešanega z eno do dvema kapljama trnuljevega soka, tako bo ta naravna pomoč dobro delovala; toda samo to mu vendarle ne bo povsem pomagalo brez molitve in brez polaganja rok v Mojem imenu.

3 Sploh mora sodnik v takšnih primerih v svojem srcu zmeraj misliti na to, da ima v zločincu pred seboj samo zelo zablodelega človeka, ne pa popolnega hudiča.

4 Če pa je človek v svoji razuzdanosti trdovraten, pri tem pa ni niti duševno nerazvit niti obseden, tedaj ga je treba ostro kaznovati.

5 Če se takšen človek poboljša in začne po dobrem spoznanju mrzeti svoj greh, tedaj ga je tudi treba obravnavati z več ljubezni; če pa se takšen človek sploh ne poboljša in je očitno še naprej navezan na svojo razuzdanost – ki je tak pohotni kozel nikoli ne more povsem skriti -, tedaj ga lahko, če je sicer kolikor toliko duševno razvit, izženete iz skupnosti v kakšno prostrano puščavo, kjer ga bo veliko pomanjkanje pripravilo do razmišljanja; in če se poboljša, naj se mu tudi bolje godi, – če ne, ga bo puščava požrla.

6 Če pa je človek slabše duševno razvit in pri njem ne pomaga niti kaznovanje niti post, ga lahko kastrira več zdravnik in s tem reši njegovo dušo. Saj so tudi takšni, ki so sami sebe pohabili zaradi

Božjega kraljestva. Torej so lahko - toda samo v omenjenem primeru – takšni, ki so prav zaradi tega pohabljeni po sodbi skupnosti; kajti v tem primeru je bolje priti pohabljen v Božje kraljestvo kot nepohabljen v pekel! Zdaj boš že vedel, kako je treba vse, kar izhaja iz poželenja mesa, sodno obravnavati! Samo to še dodam, da se je treba v podobnih primerih v prihodnje za vse čase ravnati samo po tem, kar ste zdaj slišali od Mene.

7 Mojzes je za enak zločin zapovedal kamnanje in smrt v ognju; vendar naj se to pri najtrdovratnejših grešnikih zgodi samo v izrednih okoliščinah, zaradi zastraševalnega zgleda. Jaz pa Mojzesa ne odpravljam, marveč vam samo svetujem, da blago postopate v vsem tako dolgo, dokler prevelika podlost ne zahteva največje strogosti.

8 Bodite kot sodniki blagi in pravični z resnično ljubeznijo do bližnjega, tako boste nekoč tudi deležni blage in mile pravične sodbe; s kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.

9 Bodite usmiljeni, tako boste usmiljenja deležni; če pa boste strogi in neizprosni v svojih obsodbah in sodbah, boste tudi vi nekoč našli stroge in neizprosne sodnike.

10 Pomislite pri takšnih sodbah, da sta človekova duša in duh zelo voljna in poslušna; toda meso je in ostane slabo, in nikogar ni, ki bi se mogel ponašati z močjo svojega mesa.

11 Prerojenih v duhu pa v pravem pomenu še ne more biti; kajti resnično in popolno prerojenje duha bodo ljudje lahko dosegli šele tedaj, ko bo Sin človekov v vsej polnosti dovršil vse, kar Mu je izročeno.

12 To torej ohranite in po tem ravnajte!«

70. Primeri upravičene ločitve zakona

1 Reče Cirenij: »Vsa moja zahvala Ti za to; kajti zdaj sem v tej zadevi, s katero sem si dajal veliko opravka, da bi prav sodil, povsem razsvetljen in verjamem, da bi še komaj lahko obstajal kakšen primer, ki bi me spravil v dvom, ali naj sodim tako ali drugače. Samo eno zelo tehtno vprašanje se mi še vsiljuje, in to se glasi: Ali sploh ni primera, ko bi lahko enkrat sklenjen zakon tako popolnoma razvezal, da bi lahko ločena dela, ne da bi zakrivila strašni greh očitnega prešuštva, ponovno poročila kakšen drugi del?«

2 Rečem Jaz: »O ja, takšni primeri vsekakor so, na primer: neki mož bi

imel ženo, ki bi bila sicer prav dobro obdarjena z vsemi ženskimi čari; toda ob slačenju bi se pokazalo, da je žena dvospolnik. V tem primeru bi bilo treba takoj razvezati sklenjeni zakon, če bi kdo to zahteval; seveda pa: če ni tožnika, tudi ni sodnika na zemlji. Za tak primer pa bi bilo treba izdati zakon, po katerem se takšna zakonska zveza ne bi mogla skleniti, in tisti del, ki bi dobro vedel, da ni sposoben za zakonsko zvezo, bi morali poklicati na zagovor in povrnitev škode. Kar pa je tu rečeno o ženskem delu, velja tudi, če moški del ne bi bil popoln moški. Če ga žena zapusti in se poroči z drugim, ne prešuštuje.

3 Lahko pa so med moškimi tudi takšni, ki so se sami skupili zaradi Božjega kraljestva, ali takšni, ki so jih že v njihovi mladosti skupili zaradi kakšnih posvetnih vzrokov, kot obstajajo tudi skopljenci že v materinem telesu; vsi omenjeni so povsem nesposobni za zakon, in njihova popolna nesposobnost že vnaprej pogojuje popolno ločitev zakona.

4 Lahko bi en ali drug zakonski del imel takšno telesno hibo, poleg katere drugi del nikakor ne more obstati, tudi tedaj bi morali zakon popolnoma ločiti – toda samo v primeru, če en del pred poroko ni mogel nič izvedeti o hibi; če pa je vedel za hibo in se je kljub temu poročil, je zakon veljaven in se ne more razvezati! Hibe, ki bi dopuščale popolno ločitev že sklenjenega zakona, bi bile: skrita obsedenost enega ali drugega dela, prav tako občasna blaznost, skrita gobavost, rakasti tumorji, ušivica, neozdravljiva jetika, epilepsija, popolna otopelost vsaj dveh čutov, protinavost in kužni zadah telesa ali sape.

5 Če zdravi del pred sklenitvijo zakona ne ve, da ima njegov drugi del eno zdaj omenjenih hib, lahko takoj po sklenitvi zakona zahteva popolno ločitev in mu je treba ustreči! Kajti v teh primerih je zdravi del prevaran, in prevara ukinja vsako pogodbo in tako tudi zakonsko.

6 Če pa se takšni zakonci nočejo ločiti tudi po volji zdravega dela, tedaj je zakon veljaven in ga pozneje ni mogoče ločiti, razen od mize in postelje; kajti tu velja vaš stavek: Volenti non fit iniuria!

7 Razen teh primerov pa ni skoraj nobenega več, ki bi ga lahko sprejeli kot razlog veljavne ločitve.

8 V vseh drugih primerih mučnih zakonov pa morajo zakonci potrpeti drug z drugim do smrti; če je mladim zakoncem teknil zakonski med, potem že morajo biti zadovoljni tudi z zakonskim žolčem.

9 Zakonski med pa je tako in tako njegov najslabši del; šele z žolčnim delom zakona se začne zlata življenjska resnost. Ta pa mora priti povsod; kajti če ne pride, tedaj bi setvi za nebesa slaba predla.

10 Pogosto začne šele v najgrenkejši življenjski resnosti oživljati in se razvijati (duhovno) seme, ki bi se v neprestanem medenem življenju zadušilo tako kot muha, ki z vsem pohlepom plane v lonec medu in izgubi svoje življenje zaradi prevelike sladkobe medu. – Ti je zdaj popolnoma jasno?«

71. Napotki za obnašanje zakoncev in sodnikov.

1 Reče Cirenij: »Ja, Gospod in učenik od zgoraj! Nekaj pa bi še bilo, in o tem še besedica, potem pa je izčrpano vse, kar se tiče zakona.

2 Glej, če bi imel mož, ki ima sicer vse lepo urejeno, ženo, ki bi bila zelo meseno čutne narave - kot je takšnih nenasitnih žensk na žalost dejansko veliko. Takšna pohotna žena zahteva od moža podnevi celo večkratno zadovoljitev in pomiritev svojega mesa. Mož ženi seveda reče: 'Spočela si in za čas, ki ga je Bog za to določil, potrebuješ mir, da v svojem blagoslovljenem stanju ne utrpíš škode in nepotrebnega trpljenja z nekoristno zadovoljivitvijo svojega mesa.'

3 Pohotna žena pa o tem dobrem pouku noče nič slišati in nič vedeti in od moža silovito zahteva, naj izpolni njeno željo. Če mož izpolni ženino željo, z njo vendar očitno nečistuje in tako po Tvoji besedi greši zoper Božji red; če pa jo zavrne, greši zoper voljo svoje žene in jo sili k vsakovrstnim nenaravnim potešitvam ali k prešuštvu in k nečistovanju z drugimi moškimi.

4 Enako pa so na drugi strani tudi med možmi tako pohotni kozli, da svojim ženam pogosto niti nekaj ur pred rojstvom nočejo privoščiti miru. O tem pogosto slišimo glasne tožbe; kako pa naj tu pravno ter pred Bogom in pred vsem boljšim svetom veljavno presodi moder sodnik?

5 Če zmeren mož ali krepostna žena zaradi Božjega reda in kraljestva zahteva ločitev zakona, naj jo da ali ne?«

6 Rečem Jaz: »Ja, tu na željo enega ali drugega lahko damo razvezo, ne sicer popolne, vendar pa več kot samo ločitev od mize in postelje, namreč tudi od dolžnosti skrbeti drug za drugega in od pravice dedovanja, ki sicer ob manj pomembnem razlogu za ločitev ugasneta šele tedaj, ko se je en del po treh letih samo od mize in postelje

ločenemu drugemu delu brez tehtnega vzroka odtujil in se ni več brigal za zapuščeni del, temveč je iskal le svojo zabavo.

7 Pri ločitvi, ki bi v primeru, ki si ga navedel, sledila zahtevi dobrega dela, pa ugasne obenem tudi vsaka nadaljnja, kakor koli izražena zahteva do pravice.

8 Toda zelo je treba paziti, da damo ločitev šele tedaj, ko jo dobri del zahteva in slabši del vanjo privoli; če ta ne privoli in obljudi poboljšanje, tedaj tudi dobremu delu ne smemo dati ločitve, temveč mu samo naredimo zaznamek (v protokol), nato pa ga opomnimo k potrpežljivosti.

9 Če pa se hočeta v tem primeru ločena zakonca v dobri slogi spet združiti, ne potrebujeta nove zakonske zveze, temveč stopi po volji obeh delov stara zveza v polno veljavo, in morebitna drugič zahtevana ločitev ju ne more več ločiti, razen v skrajnem primeru od mize in postelje.

10 Če pa ima mož zelo poželjivo ženo in z zmernostjo svojega srca ženi izpolni njene zahteve, v kolikor mu to njegova moč dopušča, tedaj s tem ne stori prevelikega greha zoper Božji red; kajti narava takšne žene je podobna suhi zemlji, ki jo mora v vročem poletju vrtnar večkrat zalivati, če hoče ohraniti svoje rastline. Ko pa pride potem vlažna jesen, bodo vsaka tla imela dovolj vlage. Toda ob tem naj zmerni mož svojo ženo tudi duhovno pridno obdeluje in vzgaja, in rodila mu bo dobre sadove.

11 Potrpežljivost pa je zmeraj boljša od najboljše pravice.

12 Vendar ima več pravice zahtevati ločitev krepstna žena zaradi prevelike pohotnosti svojega moža kot mož zaradi velike pohotnosti svoje žene; kajti žena, ki je že blagoslovljena, potrebuje mir za čas, ki ga je Bog zapisal v žensko naravo. Možu pa ni odredil nobenega časa, in zato potrebuje manj miru svoje narave kot blagoslovljena žena; zato je pri sodbi treba prej poslušati blagoslovljeno ženo kot zmernega moža.

13 Pri moškem je še treba zelo paziti na to, kako je živel pred poroko, ali ni morda zaradi pretiravanja s številnimi grehi v mladosti postal preveč zmeren in nedejaven. Pri zelo poželjivi ženski pa to vprašanje odpade skoraj samo od sebe. Kajti če se je že kot dekle zaradi dobička vrgla v naročje nečistemu življenju, je zaradi tega njena narava že zelo otopela, in če bi pozneje še postala zakonita žena kakšnemu možu, bo

v svojem poželenju videti povsem ledena; če pa bi vročekrvno žensko zelo strahovali, da bi ostala devica, vsekakor kaznivega vzroka ne smete iskati v devištvu, temveč samo v ženski naravi, zato pa naj sodišče v takem primeru ne upošteva tega vzroka.

14 Proti sili narave pa je vsak še tako moder sodni izrek piškav oreh, in tako pri vročekrvni ženski tudi uporabite ustrezna naravna sredstva, z njimi pa tudi ustrezen pouk ženinega srca, in potem bo bolje z njo. – Glej, tako je treba ravnati v tem primeru. Če pa imaš še kak pomislek, ga povej!«

72. O preizkušanju zakoncev

1 Reče Cirenij: »Pravkar si nekaj omenil naravno sredstvo; le kaj naj bi to bilo?«

2 Rečem Jaz: »V naravni zmernosti življenja! Vroča kri je zmeraj bolj uporabna narava kot hladna; zato so vročekrvni ljudje tudi bolj požrešni od hladnokrvnih in imajo zmeraj večje poželenje po mnogih in slastnih jedeh in pijačah.

3 Če pa se takšni ljudje odločijo za zmernost, ali so k zmernosti prisiljeni, ko jim s prijaznim srcem tudi pojasnite, zakaj to počnete in jim priporočite več zmernosti in manj mastno hrano, bo kri kmalu hladneje plala in čutni nagon bo začel zelo izgubljati svojo moč, brez najmanjše škode za siceršnje zdravje telesa in duše.

4 Če pa pri zelo poželjivi ženski tudi po daljšem upoštevanju zlate zmernosti narava ne bi dosegla nobene občutne spremembe, naj ob pojemajoči luni zaužije vodo od kuhanega seninega listja z nekoliko aloinega olja, približno štiri polne žlice, toda ne vsak dan, ampak samo vsak tretji ali četrti dan, in tako bo ženina vročekrvna narava gotovo začela postajati boljša.

5 Če pa bi vse to poleg prejetih dobrih naukov rodilo le malo ali nič sadov, šele tedaj se lahko na moževo željo uvede ločitev od mize in postelje, o kateri smo se za ta primer pogovarjali prej.

6 Vsekakor pa je tu treba zmerno in od pohotnega moža mučeno ženo poslušati desetkrat prej - posebno, če bi že bila v blagoslovljenem stanju - kot moža, ki ga muči njegova pohotna žena; kajti zmerni mož ima poleg moralnih sredstev še mnogo naravnih disciplinarnih sredstev (kaznovanih sredstev), s katerimi lahko zelo zdravilno ohladi ženin žar, in vročekrvni ženi ne bo škodovalo, če jo mož iz svoje prikrite dobre

volje včasih nekoliko pretepe. Le da to ne sme nikoli izvirati iz skrite žalosti ali jeze, temveč zmeraj iz resnične ljubezni do bližnjega, sicer ne le da ne bi nič koristilo, marveč bi celo škodovalo.

7 To pa je zdaj pravzaprav vse glede zakona in grehov v vse smeri, in po tem se ravnajte na vseh krajih sveta.

8 Država pa naj celo izda zakonski predpis o tem, da enkrat sklenjeni zakoni moralno kolikor je le mogoče držijo, in da naj ljudem s kakšnimi telesnimi ali duševnimi hibami ne dovolijo sklenitve zakona; kajti iz takšnih zakonov ne more nikoli iziti povsem blagoslovljeno potomstvo.

9 Toda tudi sicer brezhibne je treba preizkusiti, da se pokaže, ali sta mladi ženin in nevesta primerna drug za drugega.

10 Če najde pooblaščen, moder preizkuševalec kakšne neprijetne zaplete, naj zadrži dovoljenje za popolno zakonsko zvezo in paru, ki se hoče poročiti, prav živo položi na srce hude posledice, in jima pojasni, da veljavnega dovoljenja za popolno zakonsko zvezo ne more podeliti tako dolgo, dokler obstajajo pogubni zapleti.

11 Tudi naj od države pooblaščen poročevalec poroke željnim ljudem prav dobro pojasni življenjsko resnost sklenjenega zakona in njegov nebeško visoki namen.

12 Ko se pokaže, da poroke željni ljudje postajajo čedalje treznejši, odstranijo svoje posvetne zaplete, tako da se hočejo zakonsko zvezati samo zaradi obojestranske človeške vrednosti, šele tedaj naj pooblaščenec dovoli veljavno zakonsko zvezo. Prisego zvestobe naj v znamenje neločljive zakonske zveze zapiše v knjigo z letom in dnevom sklenjene zakonske zveze in naj zmeraj spremlja razmere v zakonu, naj si bodo dobre ali slabe.

13 Zato naj takšni modri pooblaščenci za sklepanje zakonov ne bodo tujci, v skupnost postavljeni ljudje, temveč zmeraj le domačini, ki ljudi, mlade in stare, poznajo skoraj tako kot sami sebe; tako bodo gotovo preprečili veliko neuspešnih zakonov, in potem bo veliko blagoslova v takšni očiščeni skupnosti.

14 Zaradi tega bi bilo dobro v vsaki občini ustanoviti zakonsko sodišče, ki naj bi bedelo nad vsemi zadevami v zvezi z zakonom. Seveda bi moralo biti takšno sodišče nadvse pošteno, in zmeraj bi ga moral voditi Mataelu podoben mož.

15 Ta mož naj bi tudi predvsem pri zakonskih zvezah gledal na to, da mladenič ne bo nikoli sklenil veljavne zakonske zveze pred

štiriindvajsetim letom starosti, dekle pa ne pred dvajsetim. Kajti najmanj toliko časa je treba za potrebno zrelost za dobro in tudi v duhu trdno zakonsko zvezo. Premlada zakonca se namreč zaradi obojestranskega čutnega užitka pokvarita, kmalu se začneta gnusiti drug drugemu in zakona je konec.

16 Zato naj bo v prihodnje vsa resnična sreča zakonov odvisna od omenjenega zakonskega vrhovnega sodnika; v kateri občini bo najmodrejši vrhovni sodnik opravljal svoje pomembno delo, v tisti bo tudi največ blagoslova.

17 Takšen vrhovni sodnik bo z očmi in srcem pazil tudi na vzgojo in disciplino zaupane mu občine in bo znal z ustreznimi sredstvi preprečiti vse nevšečnosti; uporneže bo znal kaznovati, vnete za vse dobro in resnično pa pohvaliti in jih nagraditi s tem, da jih bo opozoril na blagoslov njihovega gospodarstva.

18 Vendar pa ne sme, kot se je tu in tam že zgodilo, določiti nobenih nagrad, kajti takšni zunanji motivi za duhovno oblikovanje občine nikakor niso dobri; kajti potem bi njeni člani tekmovali v prizadevanju za dobro samo zaradi materialne nagrade, ne pa zaradi dobrega samega, ki naj bi edino določalo človeka.

19 Mimogrede je treba še omeniti, da mora končno to prinesiti – ne glede na to, da bodo takšni zakoni obstajali bolj čisti v Božjem redu in se bodo zmeraj mogli veseliti sadov svojega blagoslova od zgoraj – tudi za še tako veliko državo in njenega maziljenega poglavarja največje npravne in naravne koristi; če hoče država imeti dobre podanike, si jih mora začeti vzgajati že v zibelki. Če hočejo starši imeti dobre otroke, jih morajo tudi že v zibelki začeti vzgajati, sicer iz njih postanejo divjaki in so svojim staršem v trpljenje namesto v tolažbo in v podporo na stare dni.

20 Če pa so zakoni prav urejeni, bodo iz takšnih zakonov izšli tudi urejeni otroci, iz urejenih otrok pa bodo potem zrasli pošteni državljani in takšni bodo potem tudi postali popolni državljani Božjega kraljestva v svojem srcu; in s tem je potem izpolnjeno vse, kar lahko Božji red zahteva od ljudi te zemlje! – Ti je zdaj vse to jasno in razumljivo?«
JVE3 66-72

Poligamija in več spolnih partnerjev

Janezov veliki evangelij

1 Jaz sem rekel: »Kdor od vas, poganov, se bo ravnal po Mojem nauku, naj upošteva tudi ta Moj nasvet. Kar zadeva mnogoženstvo, naj bo pri Mojih naslednikih tako, kot je bilo v začetku človekovega življenja na tej Zemlji, ko je Bog ustvaril samo enega prvega moškega in mu dal eno ženo; kdor se z žensko poroči, ji obljubi svojo polno ljubezen in neomajno zvestobo in si potem izbere še drugo in tretjo ženo, marsikdo pa se več, zagreši proti prvi ženi očitni zakonolom, saj je v postavi zapisano: 'Ne prešuštvuj!'

2 Povem vam, da je mnogoženstvo nekaj zelo slabega; zaradi prevelike telesne naslade naredi dušo povsem čutno, ostanejo pa huda pohota, vlačugarstvo in očitni zakonolom.

3 Vsi tisti, ki so obremenjeni s to napako, ne bodo vstopili v Božje kraljestvo – le kako bi lahko? Njihova duša je preveč zakopana v mesu in ne more dojeti in začutiti nič duhovnega. Zato takšni sladostrastneži le stežka pridejo v Božje kraljestvo ali pa sploh ne morejo vanj. V čem pa je Božje kraljestvo, sem vam že temeljito pojasnil.

4 Toda čeprav je mnogoženstvo tako škodljivo za človeško dušo, vam glede tega ne dajem nobene postave, temveč prepuščam vse svobodni volji vsakega človeka, povem vam pa, kaj je res in dobro svetujem.

5 Enako velja tudi tedaj, ko si moški vzame sužnje za priležnice ali konkubine, kajti tudi z njimi zagreši zakonolomstvo proti pravi ženi.

6 Toda moški, ki živi pohotno s priležnicami in ni poročen, je prav tako slab, pogosto se slabši kakor marsikateri slabotni zakonolomec, saj ne škoduje samo svoji duši, temveč tudi dušam svojih nasladnih priležnic. Takšni ljudje si na tem svetu pripravljajo hudo in grenko usodo ter še veliko slabšo in grenkejšo v onstranstvu, saj s svojim ravnanjem napravijo skoraj vso dušno etrsko življenjsko snov.

7 Kdor si želi po Mojem nauku hitrega in popolnega vnovičnega rojstva svoje duše v duhu, naj živi kar se da čednostno in naj se ne da očarati in zapeljati mesu devic in žensk; kajti to usmeri življenjski smisel duše navzven, s tem pa kar se da močno ovira budnost duha v duši – brez tega pa si ni mogoče zamisliti nikakršnega popolnega vnovičnega rojstva duše v njenem duhu!

8 Dobra zakonska zveza, združena s treznostjo, modrostjo in

samozatajevanjem, ne ovira vnovičnega duhovnega rojstva, toda pohota in naslada ga onemogočita. Zato se tem nadlogam zelo izogibajte!

9 Četudi se nasladneži obeh spolov sčasoma poglobijo vase in z velikim samozatajevanjem začnejo živeti čisto ter s pravo pokoro tudi dosežejo popolno odpuščanje svojih grehov, pa na tem svetu le stežka povsem uresničijo vnovično duhovno rojstvo ali ga sploh ne; kajti duša takšnih ljudi ima že dovolj opraviti z reševanjem iz svojega mesa, da lahko vsaj toliko zazna svarila duha, kot je nujno za njeno dobro. Takšen človek sicer lahko postane zelo dober in moder ter naredi veliko dobrega, toda težko si pridobi obilje čudežno delujoče energije. To mu bo uspelo šele v onstranstvu. JVE8 41,1–9

Kaj smo se naučili:

- spolnost, ki je vpeta v ljubezen, je bila ustvarjena za razmnoževanje ljudi;
- čistost je koristna za moč telesa in duše;
- spolnost je blagoslovljena, če je združena z ljubeznijo z namenom razmnoževanja v zakonu;
- spolnost in ljubezen v zakonu zaradi nagona sta v redu z Gospodovim blagoslovom, če se za tak blagoslov ponižno prosi;
- pogosta spolnost in neortodoksne spolne prakse (prostitucija, sodomija, masturbacija, cunnilingus itd.) z enim ali več partnerji so egoistično zadovoljevanje samega sebe in kurbanje. Zaradi zasvojenosti zasušnjuje človeka in ubija dušo vseh udeležencev, je greh proti šesti zapovedi in vse udeležence prizemlja v peklu. Na Zemlji je to razlog za veliko zdravstvenih težav tudi pri otrocih. V onstranstvu bo takšna duša trpela več tisoč let.

Dodatek

Naslednje poglavje je vzeto iz dela Novo razodetje z naslovom »Onstran praga – prizori s smrtne postelje«, Jakoba Lorberja. To delo bralcu omogoča, da je priča prehodu izbranih ljudi iz življenja skozi smrt v duhovni svet. Med njimi so učenjak, papež, »modna dama«, bogataš, revež in frajer:

V povezavi z zgornjo temo smo izbrali izraz frajer za nekoga, ki bi mu danes morda rekli plejboj.

Za boljše razumevanje začnemo z razlagalnimi uvodi v delo.

Namig bralcu

Naj bo ta namig v pomoč novemu bralcu predstavljenih prizorov v onstranstvu in velikih del o onstranstvu, ki so zaradi svoje obsežnosti objavljena kot ločena dela.

Onstran praga – prizori s smrtne postelje

Ob zapisovanju "Obsmrtnih prizorov" je Lorber prejel dodatno sporočilo za olajšanje razumevanja predstavljenega in zaradi njegove pomembnosti služi kot predgovor. Njegov namen je tudi odgovoriti na kritike, ki se nanašajo na določene prizore in način izražanja, ki je nezdržljiv z Božanskim navdihom teh narekovanj – ne da bi upoštevali, "da duša na oni strani, pred združitvijo z njenim duhom, ne more misliti, govoriti in drugače delovati. Tukaj je to sporočilo:...

"Nekateri prizori so opisani slikovito in dobesedno, kot so se dogodili v duhovnem svetu, da podajo bralcu tega razodetja jasen dokaz naslednjega dejstva: človek, ko odvrže svoje telo, ostane natanko enaka oseba glede njegovega zunanje videza, njegovega jezika, njegovih prepričanj, njegovih navad, obnašanja, nagnjen in strasti. To se nanaša tudi na njegovo delovanje, ki iz teh izvira. Temu je tako, dokler ne doseže popolnega preroda duha. Potemtakem se to stanje po prehodu imenuje 'naravna (materialna) duhovnost', medtem ko se v celoti prerojen duh znajde v stanju 'čiste duhovnosti'. Kakorkoli, prostor v katerem se ta nahaja je vedno odraz resnične notranje narave posameznega duha"...

Naj bo ta namig v pomoč novemu bralcu podanih prizorov v onostranstvu in veličastnih onstranskih del, ki se zaradi njihove vsebine, zdijo in prikazujejo kot ločeni deli.

Predstavitev

27 Julij 1847

Brat A. želi izvedeti kako poteka prehod iz materialnega v duhovni ali tako imenovani onstranski svet, posebno glede pomembnežev sveta.

Ta prehod se lahko opiše čisto lahko in naravno. Poglej, ali voda razlikuje, če pade vanjo pomemben mož ali nepomemben siromak? Poslušaj, oba bosta utonila na enak način! Ali kakšno razliko dela ogenj? Poslušaj, požrl bo tako cesarja kot tudi berača! Če berač in minister ali cesar padejo istočasno iz stolpa, bo tako eden kot drugi umrl zaradi nenadnega padca.

Kakšno razliko dela grob med velikim in malim, med bogatim in revnim, lepim in grdim ali mladim in starim? Vidiš, prav nobene! Vse se razkraja in postane hrana črvom in končno, nepomemben prah.

Kakor telo uspeva v kraljestvu tako imenovanih naravnih sil, tako duša uspeva v duhovnem kraljestvu! Najsi je bila na zemlji berač ali cesar, je v duhovnem kraljestvu povsem nepomembno. Nihče ni posebno obravnavan. Na ta način se ne hrani nikogaršnji napuh in velikaš ni več zaslepljen s svojo veličino in revež – trpeč mnogo hudega na svetu – nič več z zahtevo po Nebeškem Kraljestvu, niti pobožnež s pričakovano nagrado v Nebeškem Kraljestvu. Kot je pogosto omenjeno, v onostranstvu – zapomnite si – v onostranstvu se ceni le najčistejša ljubezen.

Vse drugo je podobno v ocean vrženemu kamenju, kjer se diamanti potopijo v večno smrdljivo oceansko blato ali mulj, podobno kot najbolj navaden peščenjak. V sebi sicer ostanejo kar so in kar so bili izven oceana, toda njihova usoda je enaka, samo s to razliko, da peščenjak razpade hitreje kot diamant.

V onostranstvu se to nanaša tako na zemeljsko plemstvo, kakor tudi na zemeljske siromake. V oceanskem blatu neizprosne večnosti si bodo še dolgo časa domišljali da so to, kar so nekoč bili na zemlji. Tam si bo cesar predstavljal, da je cesar in berač, z zahtevo po nadomestilu, da je berač. Kljub temu bosta oba v veliki Resničnosti delila enako usodo v oceanskem blatu večnosti. Le revež bo šel skozi fermentacijo hitreje, ker bo njegov značaj hitreje dopolnjen z resničnimi najbolj notranjimi mehurčki ponižnosti, ki ga bodo potegnili iz mulja, in ga ponesli kvišku k večni luči in življenju, kot cesar ali kakšen drugi posvetni pomembnež.

Natančno lahko ocenite prehod vsakega človeškega bitja glede na ta vzorec ali glavno oziroma kardinalno pravilo. Potemtakem se trdno držite ljubezni, da nekega dne ne podležete splošni usodi! Amen. Amen. Amen.

4 prizor - Gizadalin

5.8.1847

To je zadnja ura in prezgodnja smrt gizdalina, ki poleg kajenja tobaka, kockanja, požrešnosti, popivanja, dvorjenja vsem ženskam, ki so malo lepše izgledale in je bil odličen plesalec in igralec valčkov predvsem zaradi tega lepega sveta, ni veliko vedel, čeprav je ves svoj čas zapravil za šolanje na visokih šolah in univerzah. Tukaj prikazani gizdalin je bil sin dokaj premožnih staršev, ki so, seveda, dovoljevali svojemu obetajočemu, nezaslišano razvajenemu sinu, da je začel z raznimi vrstami študija, takoj ko je obvladal ABC.

Da se nežnemu fantu med težavnim učenjem latinskega jezika ne bi preveč slabo godilo, so ga nastanili v zelo dober penzion, kjer je imel veliko za jesti in se je lahko razvijal; vendar ne v modrosti, kakor je v navadi pred Bogom in ljudmi, ampak le telesno. In da ne bi bilo vso njegovo težavno učenje zaman, mu je bilo dovoljeno, da ponavlja vsako šolsko leto v primeru, ko ni mogel dokončati – seveda na najlažji možni način – izpitov celotnega letnika. V ta namen so bili profesorji, posebno pri lažjih izpitih, močno podkupljeni in poleg tega se je za vsak izpit najel dobronamerni inštruktor.

Na ta način je naš študent komaj zlezel skozi lažje izpite, čeprav je njegova glava s tem malo ali nič pridobila. Posledica tega je bila, da je neprestano padal pri težjih izpitih. In ker ni imel velikega veselja z učenjem, se je v glavnem ukvarjal z zgoraj omenjeno svobodno umetnostjo to je s kajenjem, kockanjem, požrešnostjo, popivanjem itd. Ko se je le prebil skozi študij in povsod zlezel s komaj zadovoljivimi ocenami, se je poskusil v pravni pisarni, toda zrak z vonjem po papirju in črnilu mu ni ustrezal. Njegova mama mu je vedno dajala toliko denarja, da bi lahko živel kot gospod tudi brez pravniške pisarne. Istočasno, ko je dvoril vsem dekletom iz boljših družin in jih veliko tudi zasnil, z vsemi obljubami o poroki, je mnogo sladkih deklet končalo "v pričakovanju" brez poročne obveze.

Poleg teh lepotic, katere je spravljal v zadrego z živim "upanjem", je

naš "vladni uradnik" rad posegel po drugih ženskah, katere je lahko ob vsakem času imel za malo denarja, brez obljube o poroki in brez strahu pred nezaželeno nosečnostjo teh lepotic.

Tako se je včasih zgodilo, da se je okužil s sifilisom vseh stopenj, na koncu s tako hudim, da mu niso mogli pomagati tudi na tem področju najbolj izkušeni zdravniki. Posledično je zaradi tega razvpitega obnašanja prišlo do sušenja naravnih življenjskih sokov, ker sem Jaz, hudobnež, ob stvaritvi sveta, ojej, popolnoma pozabil ustvariti "zdravilno zelišče". In tako se mora naš gizdalin hočeš nočeš pripraviti na smrt. Seveda je to dokaj neprijetna zadeva za modernega človeka, ki je ljubil svet in njegove sladke užitke. Toda tako kot je, mora vsakdo prehoditi pot mesa. In končno je tudi gizdalin, katerega največji zemeljski blagoslov je bilo meso, prisiljen da resnično prehodi "pot mesa".

Samo pogledjte k njegovi zaudarjajoči postelji, v kateri se zvija in prevrača hlastajoč za zrakom in vodo. Vendar ni nič več zmožen karkoli spraviti v želodec, ker so se vse vezi (ligamenti) njegovega grla posušile in niso zmožne povleči niti kapljice vode v njegov želodec. Njegovo dihanje je kratko in zelo boleče, ker so pljuča skoraj popolnoma suha. Tudi njegov glas je precej oslavljen. Izreče lahko le nekaj bolečih, napol izgovorjenih besed, katerih glas je podoben glasu fagota v rokah učenca. In čeprav poskuša kleti kot gizdalin in izdavi nekaj učenih Voltairovih ali Sir Walter Scottovih stavčnih fraz, mu splošna osušitev njegovega sistema to ne dopušča in močna bolečina v njegovih vitalnih delih, mu ne dopušča, da bi osredotočil svoje misli. Torej, tam leži ves sopihajoč, samo včasih se oglasi s prodornim, rašpli podobnim fagotskim zvokom iz svojega popolnoma izsušenega grla.

Vidite, kako se na koncu obrne takšnim razuzdancem na tem svetu! Vendar, ker ni nič več na tem svetu, kar bi še lahko videli glede tega gizdalina in ker bo, kot ponavadi rečete, smrt vsak čas prišla po njega, se bomo takoj obrnili v onostranstvo, da vidimo, kako bo naš človek prišel tjakaj.

Pogledjte, njegova postelja je natančno takšna, kot tista na zemlji. Še vedno leži tam, kot prej, ob istem času pa lahko vidite poleg njegove postelje angela s plamenečo baklo, ki uničuje zadnje gizdalinove življenjske kapljice z njenim duhovnim ognjem!

Razlog, zakaj je samo eden angel ob takšnih ljudeh, je v tem, ker sta

njihova duša in duh popolnoma mrtva. Samo angel smrti, ki vodi meso in živčnega duha, je tam, da muči in zažge meso in živčnega duha, in potem zbere razmetane ostanke duše in enako razpršenega duha v živčnem duhu, in na ta način obvaruje umirajočo osebo pred večno smrtjo.

On (angel) ne govori s tem človekom, ampak ga le podžiga s svojo baklo iz naravnega sveta v duhovni svet. To se običajno dogodi, in se mora zgoditi takšnim ljudem, saj bi brez tega zadnjega dejanja milosti izgubili celotno bitje.

Ta prikaz je podoben sprevrženemu poganskemu prikazu v zgodbi o Prometeju. Kajti bolj duhovni prvobitni ljudje so opazovali takšne pojave v duhovnem svetu, in ti so, da smo si na jasnem, nepopisno redkejši v tem času, kjer je veliko več pohote kot v Sodomi in Gomori. Tako je nekaj njihovih zgodb preživelo, le da so bile po nekaj tisočih letih prekomerno izkrivljene.

Tukaj se pojavi enak Prometej – kot je v resnici deloval. Toda pogledajte, sedaj je osamljeni angel privedel svoje delo k dobremu koncu. Meso našega gizdalina je skoz in skoz upepeljeno in opazujte, iz pepela vstaja čisto počasi in leno – ne veličasten, pomlajen ptič feniks, oh ne, ampak pogledajte – samo neumna opica, ki izgleda kot stari onemogli babun. Precej je onemela, vendar nekaj malega lahko vidi.

Živalska oblika izhaja iz dejstva, da takšni ljudje med potekom njihovega izprijenega življenja popolnoma zapravijo finejše specifične drobce človeške duše z njihovim poželenjem in obdržijo le bolj grobo živalsko. So pa tudi takšni, ki sami sebe še bolj oropajo vse do najgrših dvoživk.

Kar se tiče tega moža, ne moremo še določiti »vode njegovega življenja«, ker mora sedaj, kot rečete, 'iti na pašo'. Predan bo duhovom, ki skrbijo za takšne izrojene (degenerirane) živalske duše. Mogoče bodo v stotih letih dosegli, z vso marljivostjo, da bo njegova duša ponovno pridobila človeško obliko. O tem ni mogoče nič več reči.

OP - 4 prizor

Okrajšave uporabljene v tem eseju

1Mz	Prva Mojzesova knjiga
3Mz	Tretja Mojzesova knjiga www.biblija.net
JVE	Janezov veliki evangelij www.novorazodetje.si/janezov-veliki-evangelij/
TDT	Trije dnevi v templju www.novorazodetje.si/trije-dnevi-v-templju/
BG	Božje gospodarjenje www.novorazodetje.si/bozje-gospodarjenje/
OP	Onstran praga www.novorazodetje.si/onstran-praga/

Opombe

(op.1) 3Mz 18 in 20

18 Spoštovanje zakonske zveze

1 Gospod je spregovoril Mojzesu in rekel:

2 »Govôri Izraelovim sinovom in jim reci: »Jaz sem Gospod, vaš Bog!

3 Nikar ne delajte, kakor delajo v egiptovski deželi, v kateri ste prebivali, in nikar ne delajte, kakor delajo v kánaanski deželi, v katero vas vodim; nikar ne živite po njihovih zakonih!

4 Po Mojih odlokih delajte in Moje zakone izpolnajte in se po njih ravnajte: Jaz sem Gospod, vaš Bog.

5 Izpolnajte torej Moje zakone in Moje odloke; človek, ki jih izvršuje, bo živel po njih; Jaz sem Gospod.

6 Nihče naj se ne približa nobenemu sorodniku svojega mesa, da bi odkril njegovo nagoto; Jaz sem Gospod.

7 Ne odkrivaj ne nagote svojega očeta ne svoje matere; tvoja mati je; ne smeš odkriti njene nagote.

8 Ne odkrivaj nagote žene svojega očeta; to je očetova nagota!

9 Ne odkrivaj nagote svoje sestre, očetove ali materine hčere, rojene v hiši ali zunaj nje!

10 Ne odkrivaj nagote hčere svojega sina ali hčere svoje hčere, kajti to je tvoja lastna nagota.

11 Ne odkrivaj nagote hčere žene tvojega očeta; rodila se je tvojemu očetu, tvoja sestra je; ne odkrivaj njene nagote!

12 Ne odkrivaj nagote sestre svojega očeta; meso tvojega očeta je.

13 Ne odkrivaj nagote sestre svoje matere, saj je meso tvoje matere!

14 Ne odkrivaj nagote brata svojega očeta; ne bližaj se njegovi ženi; tvoja teta je!

15 Ne odkrivaj nagote svoje snahe; žena tvojega sina je; ne odkrivaj njene nagote!

16 Ne odkrivaj nagote žene svojega brata; to je nagota tvojega brata!

17 Ne odkrivaj nagote žene in njene hčere! Hčere njenega sina ali hčere njene hčere ne smeš jemati, da bi odkrival njuno nagoto; krvni sorodnici sta; to bi bila sramota.

18 Ne jemlji za ženo sestre svoje žene, da bi postala njena tekmica, ko bi odkrival njeno nagoto poleg še živeče!

- 19 Ne približuj se ženi, kadar ima mesečno čiščo, da bi odkrival njeno nagoto!
- 20 Ne smeš spolno občevati z ženo svojega rojaka; s tem bi postal nečist.
- 21 Ne dajaj nobenega od svojih potomcev v daritev Molohu in ne skruni imena svojega Boga; Jaz sem Gospod.
- 22 Ne smeš ležati z moškim kakor se leži z žensko; to bi bila gnusoba.
- 23 Z nobeno živaljo ne smeš spolno občevati; postal bi nečist! In ženska naj se ne postavlja pred žival, da bi se z njo parila; to bi bila sprevrženost.
- 24 Ne onečiščujte se z nobeno teh reči, kajti z vsem tem se onečiščujejo narodi, ki jih bom pregnal pred vami.
- 25 Dežela se je onečistila, zato sem jo kaznoval zaradi njene krivde in izbruhala je svoje prebivalce.
- 26 Izpolnajte torej moje zakone in odloke in ne počenjajte nobene od teh gnusob, ne domačin ne tujec, ki biva med vami!
- 27 Kajti vse te gnusobe so počeli ljudje, ki so bili pred vami v deželi, in tako je dežela postala nečista.
- 28 Tako vas dežela ne bo izbruhala, ker bi jo onečistili, kakor je izbruhala narod, ki je bil pred vami.
- 29 Kajti kdor koli stori katero koli od teh gnusob, takšni, ki to delajo, bodo iztrebljeni iz sredine svojega ljudstva.
- 30 Izpolnajte torej, kar sem ukazal izpolnjevati; ne ravnajte se po gnusnih zakonih, kakor so počeli pred vami, da se ne onečistite z njimi; Jaz sem Gospod, vaš Bog.«

20 Kazenska določila

- 1 Gospod je spregovoril Mojzesu in rekel:
- 2 »Reci Izraelovim sinovom: »Kdor koli izmed Izraelovih sinov ali izmed tujcev, ki prebivajo v Izraelu, dá kakega svojega potomca Molohu, naj bo usmrčen. Ljudstvo dežele naj ga kamenja.
- 3 Jaz pa bom obrnil svoje obličje zoper tega človeka in ga iztrebil iz njegovega ljudstva, kajti Molohu je dal svojega potomca in tako onečistil Moje svetišče in oskrnil Moje sveto ime.
- 4 Ko bi ta človek dajal svojega potomca Molohu in bi ljudstvo dežele vendarle zamižalo, da ga ne bi bilo treba usmrtiti,
- 5 bom Jaz obrnil obličje proti njemu in proti njegovi rodbini in bom

njega in vse, ki se vlačugajo z Molohom, iztrebil iz srede njihovega ljudstva.

6 Proti človeku, ki se obrača na zarotovalce duhov in na duhove umrlih in se vlačuga z njimi, bom obrnil svoje obličje in ga iztrebil iz srede njegovega ljudstva.

7 Posvečujte se torej in bodite sveti, kajti Jaz sem Gospod, vaš Bog.

8 Držite se Mojih zakonov in jih izpolnajte; Jaz sem Gospod, ki vas posvečujem.

9 Kdor preklinja očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo; očeta ali mater je klet; njegova kri pade nanj.

10 Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.

11 Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju.

12 Če kdo leži s svojo snaho, naj bosta oba usmrčena; ravnala sta sprevrženo; njuna kri pade nanju.

13 Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.

14 Če si kdo vzame ženo in še njeno mater, je to krvoskrunstvo; njega in njiju naj sežgejo v ognju, da ne bo krvoskrunstva med vami.

15 Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!

16 Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!

17 Če kdo vzame svojo sestro, hčer svojega očeta ali hčer svoje matere, pa vidi njeno nagoto in ona njegovo, je to sramota; pred očmi sinov svojega ljudstva naj bosta iztrebljena; odgrnil je nagoto svoje sestre, zadene ga krivda.

18 Če kdo leži z žensko, ko ima ta mesečno čiščo, in odkrije njeno nagoto, je odgrnil izvir njene krvi in sama je odgrnila izvir svoje krvi; naj bosta oba iztrebljena izmed svojega ljudstva.

19 Ne odgrinaj nagote ne sestre svoje matere ne sestre svojega očeta, kajti to se pravi razgaljati svoje meso; zadene ju krivda.

20 Če kdo leži s svojo teto, je odgrnil nagoto svojega strica: nosila bosta svoj greh in umrla brez otrok.

21 Če se kdo oženi z ženo svojega brata, je to nečistost; odgrnil je nagoto svojega brata; naj bosta brez otrok.

22 Držite se torej vseh Mojih zakonov in vseh mojih odlokov in jih

izpolnajte, da vas ne izbruha dežela, v katero vas vodim, da boste prebivali v njej.

23 Ne hodite po zakonih narodov, ki jih bom pregnal pred vami; ker so počenjali vse to, so se Mi zastudili.

24 Rekel sem vam: Polastili se boste njihove zemlje in dal vam jo bom v last, deželo, v kateri se cedita mleko in med; Jaz sem Gospod, vaš Bog, ki sem vas ločil izmed ljudstev.

25 Razlikujte torej med čistimi in nečistimi živalmi, med nečistimi in čistimi pticami, da se ne ognusite ne z živalmi ne s pticami ne z ničimer, kar mrgoli po zemlji, kar sem za vas izločil kot nečisto.

26 Bodite mi torej sveti, kajti jaz, Gospod, sem svet in ločil sem vas izmed ljudstev, da bi bili Moji.

27 Če ima kdo, moški ali ženska, v sebi duhove umrlih ali duha zarotovanja, naj bosta usmrčena: s kamenjem naj ju posujejo; njuna kri pade nanju.<<

(op.2) 3Mz 20,15

13 Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.

14 Če si kdo vzame ženo in še njeno mater, je to krvoskrunstvo; njega in njiju naj sežgejo v ognju, da ne bo krvoskrunstva med vami.

15 Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!

16 Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!

(op.3) 1Mz 18,16–33 in 19,1–29

18 Abraham prosi za Sódomo

16 Tedaj so se možje odpravili in gledali proti Sódomi, Abraham pa je šel z njimi, da bi jih pospremil.

17 Gospod si je rekel: »Ali naj skrivam pred Abrahamom, kaj nameravam storiti?

18 Iz Abrahama bo vendar nastal velik in mogočen narod in v njem bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje.

19 Izbral sem ga, da bo zapovedal svojim sinovom in svoji hiši za njim, naj se držijo Gospodove poti in ravnaajo v skladu s pravičnostjo in pravico; tako bo Gospod izpolnil Abrahamu, kar mu je obljubil.«

20 Gospod je rekel: »Vpitje iz Sódome in Gomóre je res silno in njihov greh je izredno težak.

21 Stopil bom dol, da vidim, ali so res počeli vse tisto, o čemer govori vpitje, ki prihaja do mene, ali ne. Izvedeti hočem.«

22 Moža sta se obrnila in odšla proti Sódomi, Abraham pa je še stal pred Gospodom.

23 Abraham je pristopil in rekel: »Ali boš res pokončal pravičnega s krivičnim vred?

24 Mogoče je v mestu petdeset pravičnih. Ali boš tudi te pokončal in ne boš prizanesel kraju zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem?

25 Daleč naj bo od tebe, da bi ti storil kaj takega, da bi pobil pravičnega s krivičnim vred, da bi se enako zgodilo pravičnim kakor krivičnim! Daleč naj bo od tebe! Ali ne bo sodnik vse zemlje ravnal pravično?«

26 Gospod je rekel: »Če najdem v Sódomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih.«

27 Abraham pa je rekel: »Glej, jaz, ki sem prah in pepel, sem si dovolil govoriti z Gospodom.

28 Mogoče jih petdesetim pravičnim manjka pet, ali boš zaradi teh petih uničil vse mesto?« Rekel je: »Ne bom ga uničil, če jih tam najdem petinštirideset.«

29 Pa je spet spregovoril in mu rekel: »Mogoče se jih tam najde štirideset.« Odgovoril je: »Ne bom storil tega zaradi teh štiridesetih.«

30 Pa je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če govorim; mogoče se jih tam najde trideset.« Rekel je: »Ne bom storil tega, če jih najdem trideset.«

31 Rekel je: »Glej, dovolil sem si govoriti z Gospodom; mogoče se jih tam najde dvajset.« Rekel je: »Ne bom jih uničil zaradi teh dvajsetih.«

32 Abraham je rekel: »Naj se Gospod ne jezi, če spregovorim še tokrat: Mogoče se jih tam najde deset.« Odgovoril je: »Ne bom jih uničil zaradi teh desetih.«

33 Gospod je potem, ko je nehal govoriti z Abrahamom, odšel. Abraham pa se je vrnil v svoj kraj.

19 Sodba nad Sódomo in Lotova rešitev

1 Zvečer sta angela prišla v Sódomo, ko je Lot sedel pri sódomskih vratih. Ko ju je zagledal, je vstal, jima šel naproti in se priklonil z obrazom do tal.

2 Rekel je: »Prosim, gospoda, stopita v hišo svojega služabnika, da prenočita in si umijeta noge, zjutraj pa vstaneta in odideta po svoji poti.« Rekla sta: »Ne, prenočila bova na trgu.«

3 Zelo ju je silil, zato sta le odšla z njim in stopila v njegovo hišo. Pripravil jima je večerjo, spekel nekvašeni kruh in sta jedla.

4 Preden sta legla, so hišo obstopili meščani, sódomski moški, vsi, od dečkov do starcev, vse ljudstvo do zadnjega moža.

5 Klicali so Lota in mu rekli: »Kje sta moža, ki sta nocoj prišla k tebi? Pripelji ju ven k nam, da ju spoznamo!«

6 Lot je tedaj stopil ven k njim na prag, zaprl vrata za seboj

7 in rekel: »Nikar, bratje moji, ne delajte hudega!

8 Glejte, imam dve hčeri, ki še nista spoznali moža; naj ju pripeljem k vam, da storite z njima, kar boste hoteli. Samo tema možema ne storite ničesar, saj sta prišla v senco moje strehe!«

9 Rekli so: »Poberi se!« Potem so rekli: »Nekdo je prišel sem kot tujec, pa bi rad razsojal. Tebi bomo storili še kaj hujšega kakor njima.« Silno so pritiskali na Lota in bili na tem, da razbijejo vrata.

10 A moža sta iztegnila roke, potegnili Lota k sebi v hišo in zaprla vrata.

11 Može pa, ki so stali pri vhodu, sta udarila s slepoto, od najmanjših do največjih, tako da niso mogli najti vrat.

12 In moža sta rekla Lotu: »Imaš v mestu še koga, morda zeta, sinove, hčere ali sicer kakega svojega človeka? Odpelji jih iz kraja!

13 Midva bova namreč ta kraj uničila, kajti njihovo vpitje, ki je prišlo do Gospoda, je prehudo. Zato naju je Gospod poslal, da ga uničiva.«

14 Lot je šel ven in govoril s svojima zetoma, ki sta nameravala vzeti njegovi hčeri. Rekel je: »Vstanita, pojdita iz tega kraja, kajti Gospod bo mesto uničil!« Toda zeta sta mislila, da se šali.

15 Ko se je vzdignila jutranja zarja, sta angela priganjala Lota in rekla: »Vstani, vzemi ženo in hčeri, ki sta tu, da ne boš pokončan zaradi krivde tega mesta!«

16 Obotavljal se je, zato sta ga moža zgrabila za roko, prav tako tudi njegovo ženo in hčeri – ker mu je Gospod hotel prizanesti – in ga

odpeljala ven ter ga pustila zunaj mesta.

17 Ko sta jih vodila ven, sta rekla: »Reši si življenje! Ne oziraj se nazaj in ne ustavlaj se nikjer v pokrajini! V gorovje se reši, da ne boš pokončan!«

18 Lot jima je odgovoril: »Nikar, gospod!

19 Glej, tvoj služabnik je našel milost v tvojih očeh in s tem, da si mi rešil življenje, si mi izkazal veliko dobroto. Toda ne morem se rešiti v gore; lahko bi se mi pripetila nesreča in bi umrl.

20 Glej, tisto mesto je dovolj blizu, da se morem zateči vanj. In tako majhno je. Dovôli, da se rešim tja! Ali ni res majhno? Tako bom ostal živ.«

21 Rekel mu je: »Glej, uslišal ti bom tudi to prošnjo in ne bom razdejal mesta, o katerem si govoril.

22 Hitro se reši tja! Ničesar ne morem storiti, dokler ne prideš tja.«
Zato se mesto imenuje Coar.

23 Sonce je vzhajalo nad deželo, ko je Lot prišel do Coarja

24 in je Gospod storil, da sta od Gospoda, z neba, deževala na Sódomo in Gomóro žveplo in ogenj.

25 Razdejal je ti mesti in vso pokrajino, vse prebivalce mest in vse rastlinstvo te dežele.

26 Lotova žena, ki je bila z njim, pa se je ozrla nazaj in postala solnat steber.

27 Zgodaj zjutraj je šel Abraham na kraj, kjer je bil stal pred Gospodom.

28 Pogledal je proti Sódomi in Gomóri in vse naokrog po pokrajini. Pogledal je in glej, z zemlje se je vzdigoval dim, kakor bi se kadilo iz peči.

29 Ko je Bog uničil mesta pokrajine, se je spomnil Abrahama in poslal Lota proč od razdejanja, ko je razdejal mesta, kjer je prebival Lot.